# A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. szeptember 15. *

A C-140/04. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a hof van beroep te Antwerpen (Belgium) a Bírósághoz 2004. március 16-án érkezett, 2004. március 11-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **United Antwerp Maritime Agencies NV**

és

a **Belgische Staat**,

illetve

a **Seaport Terminals NV**

és

a **Belgische Staat**, valamint

a **United Antwerp Maritime Agencies NV**

között folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: holland.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (előadó), Juhász E. és M. Ilešič bírák,

főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. április 7-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

— a United Antwerp Maritime Agencies NV képviseletében E. Gevers advocaat,

— a Seaport Terminals NV képviseletében P. Hoogmartens és G. Huyghe advocaten,

— a belga kormány képviseletében D. Haven, meghatalmazotti minőségben,

— az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében X. Lewis, meghatalmazotti minőségben, segítője: F. Tuytschaever advocaat,

a főtanácsnok indítványának a 2005. április 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

## Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302. 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o., a továbbiakban: a Vámkódex) 203. cikke (3) bekezdése negyedik franciabekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 A kérelmet a Belgische Staat és a tengeri fuvarozással foglalkozó United Antwerp Maritime Agencies NV társaság (a továbbiakban: Unamar), illetve az áruk kezelésével foglalkozó Seaport Terminals NV társaság, jelenlegi nevén Katoen Natie Terminals NV (a továbbiakban: Seaport Terminals) között behozatalivám-köteles áruk vámfelügyelet alóli jogellenes elvonása folytán keletkezett vámtartozás megfizetése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

## A közösségi szabályozás

*A Vámkódex*

3 A Vámkódex 37. cikkének megfelelően:

„(1) A Közösség vámterületére behozott áru a beléptetése időpontjától kezdve vámfelügyelet alatt áll. Az árut a vámhatóság a hatályban lévő rendelkezéseknek megfelelően ellenőrizheti.

(2) Az áru adott esetben addig marad az említett vámfelügyelet alatt, amíg erre vámjogi helyzetének meghatározásához szükség van [...]."

4 A Vámkódex 38. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A Közösség vámterületére beléptetett árut az azt a Közösségbe behozó személy haladéktalanul továbbszállítja, – ha van ilyen – a vámhatóság által kijelölt útvonalon és utasításainak megfelelően:

a) a vámhatóság által kijelölt vámhivatalhoz vagy bármely más olyan helyre, amit e hatóságok kijelöltek vagy jóváhagytak;

[...]

(2) Az a személy, aki a többek között átrakás eredményeként a Közösség vámterületére történő beléptetést követően vállalja az áru fuvarozását, felel az (1) bekezdésben megállapított kötelezettség teljesítéséért.

[...]"

5 A Vámkódex 40. cikke szerint:

„Azt az árut, amely a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében megérkezik a vámhivatalhoz vagy a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott egyéb helyre, az árut a Közösség vámterületére behozó személynek vagy, adott esetben, az e behozatalt követően az áru fuvarozásáért felelősséget vállaló személynek vám elé kell állítania."

6 A Vámkódex 43. cikke értelmében:

„A 45. cikkre is figyelemmel, a 40. cikk értelmében vám elé állított áruk gyűjtő árunyilatkozat alá vonhatók.

A gyűjtő árunyilatkozatot az áru vám elé állításának megtörténtekor kell benyújtani. A vámhatóság azonban a vámáru-nyilatkozat benyújtására határidőt adhat, amely nem lépheti túl a vám elé állítás napját követő első munkanapot."

7 A Vámkódex 44. cikke (2) bekezdésének megfelelően:

„A gyűjtő árunyilatkozatot annak a személynek kell benyújtania:

a) aki az árut a Közösség vámterületére behozta vagy aki az áruk ezt követő fuvarozását vállalta; vagy

b) akinek a nevében az a) pontban említett személyek eljártak."

8 A Vámkódex 46. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Az áruk szállítóeszközről való kirakása vagy átrakása kizárólag a vámhatóság engedélyével történhet a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken.

[...]"

9 A Vámkódex 50. cikke ekként rendelkezik:

„A vám elé állított áru a vám elé állítást követően mindaddig átmeneti megőrzés alatt áll, amíg vámjogi sorsa nem rendeződik. Az ilyen áru a továbbiakban »átmeneti megőrzés alatt álló áru«."

10 A Vámkódex 51. cikke szerint:

„(1) Az átmeneti megőrzés alatt álló árut kizárólag a vámhatóság által jóváhagyott helyeken és megállapított feltételek mellett lehet tárolni.

(2) A vámhatóság előírhatja az árut birtokló személy részére, hogy nyújtson garanciát a 203. vagy 204. cikk értelmében felmerülhető vámtartozás kifizetésének biztosítására."

11 A Vámkódex 53. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„A vámhatóság a szóban forgó árut – az árut a birtokában tartó személy kockázatára és költségére – átszállíttathatja valamely, a felügyelete alatt álló külön helyre, amíg az áru helyzete nem rendeződik."

12 A Vámkódex 203. cikkének rendelkezése szerint:

„(1) A behozatalkor vámtartozás keletkezik:

— a behozatalivám-köteles áru vámfelügyelet alóli jogellenes elvonása esetén.

(2) A vámtartozás az áru vámfelügyelet alóli jogellenes elvonásakor keletkezik.

(3) Adós:

— az a személy, aki az árut elvonta a vámfelügyelet alól,

— bármely személy, aki részt vett az előbb említett elvonásban, és tudomása volt, vagy tudomása kellett legyen arról, hogy az árut elvonják a vámfelügyelet alól,

— bármely személy, aki a szóban forgó árut megszerezte vagy birtokában tartotta, és az áru megszerzésekor vagy átvételekor tudomása volt, vagy tudomása kellett legyen arról, hogy azt elvonták a vámfelügyelet alól, és

— adott esetben, az áru átmeneti megőrzéséből [az áru átmeneti megőrzés alatti tartásából] vagy az adott vámeljárás alkalmazásából származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy."

*A 2454/93 rendelet*

13 A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o., helyesbítés: HL 1994. L 268., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o., a továbbiakban: a végrehajtási rendelet) 183. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően:

„(1) A gyűjtő vámáru-nyilatkozatot az azt kiállító személynek kell aláírnia.

(2) A gyűjtő vámáru-nyilatkozatot a vámhatóság záradékkal látja el és megőrzi annak ellenőrzése érdekében, hogy az árunak, amelyre az vonatkozik, a Vámkódex 49. cikkében megállapított időszakon belül meghatározták-e a vámjogi sorsát."

14 A végrehajtási rendelet 184. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Azt a gyűjtő vámáru-nyilatkozattal kísért árut, amelyet a szállítóeszközről nem rakodtak ki, a 183. cikk (1) bekezdésben említett személynek érintetlen állapotban ismételten be kell mutatnia bármikor, ha a vámhatóság ezt kéri, mindaddig, amíg a szóban forgó áru vámjogi sorsát meghatározzák.

(2) Minden olyan személy, akinek az áru annak kirakodása után szállítás [mozgatás] vagy raktározás céljából a birtokában van, felelős az árunak a vámhatóságok kérésére érintetlen állapotban való ismételt bemutatására vonatkozó kötelezettség teljesítéséért."

**Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

15 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szerint az Unamar nem közösségi áruként feltüntetett cigarettaszállítmányra vonatkozóan gyűjtő árunyilatkozatot nyújtott be az antwerpeni vámhivatalhoz, amelyet 1996. június 6-án hagytak jóvá. 1996. június 18-án a Seaport Terminals kirakodta a szóban forgó szállítmányt tartalmazó konténert az M/S Cap Trafalgar nevű hajóból, amellyel az árut a brazíliai

Paranaguából Antwerpenbe fuvarozták. A Seaport Terminals a rakparton helyezte el a konténert anélkül, hogy az áru vámjogi sorsát meghatározta volna. 1996. június 19-én megállapították, hogy a konténert az előző napon ellopták, és így azt nem lehet a vámhatóság részére bemutatni.

16 A belga vám- és jövedékiadó-hatóság ebből arra a következtetésre jutott, hogy a perben érintett konténert szabálytalanul hozták be az Európai Unió vámterületére, és ennek folytán behozatalivám-tartozás keletkezett.

17 Ennélfogva a fenti hatóság az Unamar, illetve a Seaport Terminals részére fizetési felszólítást bocsátott ki, amelyet 1998. március 13-án kézbesített, és ebben különkülön felhívta a két társaságot 785 555,04 eurónak kamatokkal és költségekkel növelt értékben történő megfizetésére.

18 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból szintén kitűnik, hogy a fenti hatóság jogalapként a Vámkódex 202. cikkének (1) és (3) bekezdését és 203. cikkét, valamint a Seaport Terminals tekintetében a végrehajtási rendelet 184. cikkének (2) bekezdését jelölte meg.

19 Az Unamar és a Seaport Terminals kifogást nyújtottak be a velük szemben kibocsátott fizetési felszólítások ellen. 2002. szeptember 9-i határozatával a rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen egyesítette e kifogásokat, amelyeket ezt követően megalapozottság hiánya miatt elutasított.

20 Az Unamar 2002. október 14-én, a Seaport Terminals pedig 2003. január 9-én fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a hof van beroep te Antwerpenhez, amely akként határozott, hogy az eljárást felfüggeszti és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Lehet-e a [...] 2913/92[...] rendelet által létrehozott Közösségi Vámkódex (a továbbiakban: KVK) 203. cikke (3) bekezdésének utolsó franciabekezdésében említett, az áru átmeneti megőrzés alatti tartásából származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személynek tekinteni azt, akinek az árut vám elé kell állítania (KVK 40. cikk) akként, hogy neki vagy képviselőjének a gyűjtő árunyilatkozatot be kell nyújtania [KVK 44. cikk (2) bekezdés], azt alá kell írnia [a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelkezéseit meghatározó [...] 2454/93 [...] rendelet (a továbbiakban: VVR) 183. cikk (1) bekezdés] és az árut a vámhatóságok részére be kell mutatnia addig az időpontig, amíg az áruk kirakodása meg nem történik arról a szállítóeszközről, amely azokat a Közösségbe behozta, és az áruk vámjogi sorsát meg nem határozzák?

2) Lehet-e a [...] 2913/92[...] rendelet által létrehozott Közösségi Vámkódex 203. cikke (3) bekezdésének utolsó franciabekezdésében említett, az áru átmeneti megőrzés alatti tartásából származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személynek tekinteni azt, aki az áruk kirakodását követően mozgatásuk, illetve raktározásuk biztosítása céljából azokat a birtokában tartja – tehát a KVK 51. cikkének (2) bekezdése és 53. cikkének (2) bekezdése alapján az áru birtokosának lehet tekinteni –, aminek folytán a VVR 184. cikkének (2) bekezdése alapján köteles azokat a vámhatóságok kérésére érintetlen állapotban bemutatni?

3) Az első és második kérdésre adott igenlő válasz esetén – abban az esetben, ha nem egyazon személyről van szó – lehet-e a fenti két kérdésben említett

személyeket (a jelen esetben az áruk Közösségbe történő behozatalát végző tengeri fuvarozó társaságot, illetve az áruk raktározásáért és azoknak a vámhatóságok által kijelölt rakodási helyen, illetve rakparton történő elhelyezéséért felelős társaságot) a vámtartozás egyidejű, tehát egyetemleges adósának tekinteti?

4) A harmadik kérdésre adott igenlő válasz esetén az első kérdésben említett személy adósnak minősül-e addig az időpontig, amíg az áruk vámjogi sorsát meg nem határozzák, függetlenül attól a ténytől, hogy a Közösségbe történő behozatalt végző szállítóeszközről történő kirakodást követően az áruk raktározását, illetve mozgatását a második kérdésben említett személy végezte?

5) A harmadik kérdésre adott nemleges válasz esetén úgy kell-e tekinteni, hogy az első kérdésben említett személy addig az időpontig minősül a vámtartozás adósának, amíg a második kérdésben említett személy az árukat át nem vette, és a második kérdésben említett személy csak attól az időponttól kezdve válik adóssá, amikor már felelős az áruk raktározásáért, illetve mozgatásáért?

6) Az első kérdésre adott igenlő és a második kérdésre adott nemleges válasz esetén az első kérdésben említett személyt addig az időpontig kell-e adósnak tekinteni, amíg az árukat a második kérdésben említett személy át nem veszi vagy addig, amíg az áruk vámjogi sorsát meg nem határozzák?"

**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről**

21 Az előterjesztő bíróság kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen megvizsgálni, lényegében azt kívánja megtudni, hogy a Vámkódex 203. cikke (3) bekezdésének negyedik franciabekezdését akként kell-e értelmezni, hogy egyaránt az „áru átmeneti megőrzés alatti tartásából [...] származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy" utalhat-e azon személyre , aki a Vámkódex 40. cikke értelmében köteles az árut vám elé állítani, valamint azt, aki az áruk kirakodását követően azokat a birtokában tartja mozgatásuk, illetve raktározásuk biztosítása céljából. Amennyiben igen, az előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy a jelen ügyben felmerültekhez hasonló körülmények mellett lehet-e e személyeket a vámtartozás megfizetéséért egyetemlegesen felelősnek tekinteni.

22 E kérdések megválaszolása céljából meg kell vizsgálni a Vámkódexnek és a végrehajtási rendeletnek a Közösség vámterületére behozott olyan árukra vonatkozó rendelkezéseit, amelyek vámjogi sorsát még nem határozták meg.

23 A Vámkódex 39. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (2) bekezdésének megfelelően a Közösség vámterületére beléptetett árut az azt a Közösségbe behozó személy, illetve az, aki a beléptetést követően vállalja az áru fuvarozását, haladéktalanul továbbszállítja a vámhatóság által kijelölt vámhivatalhoz vagy bármely más olyan helyre, amit e hatóságok kijelöltek vagy jóváhagytak. A Vámkódex 40. cikke szerint ugyane személyeknek kell az árukat vám elé állítaniuk.

24 A Vámkódex 43. cikke szerint a 40. cikk értelmében vám elé állított áruk gyűjtő árunyilatkozat alá vonhatók, amelyet azok vám elé állításának megtörténtekor kell benyújtani. A gyűjtő árunyilatkozatot annak a személynek kell benyújtania, aki az árut a Közösség vámterületére behozta, aki az áruk ezt követő fuvarozását vállalta, vagy akinek a nevében az előzőkben említett személyek eljártak.

25 A Vámkódex 50. cikkének megfelelően a vám elé állított áru a vám elé állítást követően mindaddig átmeneti megőrzés alatt áll, amíg vámjogi sorsa nem rendeződik.

26 A Vámkódex 46. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az áruk szállítóeszközről való kirakása vagy átrakása kizárólag a vámhatóság engedélyével történhet a vámhatóság által kijelölt vagy jóváhagyott helyeken.

27 A Vámkódex 51. cikkének (2) bekezdése szerint a vámhatóság előírhatja az árut birtokló személy részére, hogy nyújtson garanciát a 203. vagy 204. cikk értelmében felmerülhető vámtartozás kifizetésének biztosítására.

28 A Vámkódex 203. cikkének (1) bekezdéséből következően a behozatalivám-köteles áru vámfelügyelet alóli jogellenes elvonása esetén ennek pillanatában behozatalivám-tartozás keletkezik (lásd különösen a C-300/03. sz., Honeywell Aerospace ügyben 2005. január 20-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-689. o.] 18. pontját). A Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a vámfelügyelet alóli jogellenes elvonás

magában foglal minden olyan cselekményt vagy mulasztást, amely megakadályozza, hogy az illetékes vámhatóság, akár a legrövidebb időre is hozzáférjen a vámfelügyelet alatt álló áruhoz, és elvégezze a Vámkódex 37. cikkének (1) bekezdésében említett ellenőrzést (lásd különösen a fent hivatkozott Honeywell Aerospace ügyben hozott ítélet 19. pontját).

29 A Vámkódex 203. cikke (3) bekezdésének negyedik franciabekezdése alapján ilyen esetben a vámtartozásért több személy is felelhet, így különösen a jogellenes elvonást végző személy, és adott esetben az „áru átmenti megőrzés alatti tartásából [...] származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy".

30 Amint azt a bíróság kimondta, a közösségi jogalkotó a Vámkódex hatályabelépésétől kezdődően teljes körűen rögzíteni kívánta vámtartozásért felelős személyek meghatározásának feltételeit (lásd a C-414/02. sz., Spedition Ulustrans ügyben 2004. szeptember 23-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-8633. o.] 39. pontját és a C-195/03. sz., Papismedov és társai ügyben 2005. március 3-án hozott ítélet [EBHT 2005., I- 1667. o.] 38. pontját).

31 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül, hogy az illetékes vámhatóságnak bemutatták az alapügy tárgyát képező árukat, és az áruk vámjogi sorsának meghatározása érdekében azokat gyűjtő árunyilatkozat alá vonták, amelyek így átmeneti megőrzés alatt álló árunak minősültek. Ugyanakkor nem vitás, hogy a lopással az áruk jogellenesen kikerültek a vámfelügyelet alól közvetlenül azt követően, hogy azokat a hajóról kirakták, és a Seaport Terminals a rakparton elhelyezte.

32 A kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy ilyen esetben lehet-e a Vámkódex 203. cikke (3) bekezdésének negyedik franciabekezdésében említett, „az áru átmeneti megőrzés alatti tartásából [...] származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy[nek]" megfelelő adósnak tekinteni azt a személyt, aki a Vámkódex 40. cikke értelmében köteles az árut vám elé állítani, illetve azt a személyt, aki az áruk kirakodását követően mozgatásuk, illetve raktározásuk biztosítása céljából azokat a birtokában tartja.

33 Amint arra az Unamar és az Európai Közösségek Bizottsága joggal rámutatott, ha az átmeneti megőrzés alatt álló árukat kirakodták arról a szállítóeszközről, amellyel azokat fuvarozták, és az árukat azok vámjogi sorsának meghatározásáig raktározták, az áruk vámfelügyelet alóli elvonásának időpontjában az a személy minősül a Vámkódex 203. cikke (3) bekezdése negyedik franciabekezdésének megfelelő adósnak, aki azokat a ténylegesen a birtokában tartotta.

34 Ami az utóbbi rendelkezésben említett, „az áru átmeneti megőrzés alatti tartásából [...] származó kötelezettségeket" illeti, a végrehajtási rendelet 184. cikke akként rendelkezik, hogy azt a gyűjtő vámáru-nyilatkozattal kísért árut, amelyet a szállítóeszközről nem rakodtak ki, a 183. cikk (1) bekezdésében említett személynek, azaz a gyűjtő árunyilatkozat aláírójának, érintetlen állapotban ismételten be kell mutatnia bármikor, ha a vámhatóság ezt kéri, mindaddig, amíg a szóban forgó áru vámjogi sorsát meghatározzák. E cikk (2) bekezdése szerint „[m]inden olyan személy, akinek az áru annak kirakodása után mozgatás vagy raktározás céljából a birtokában van, felelős" a fenti kötelezettség teljesítéséért.

35 A végrehajtási rendelkezés 184. cikkének szövegéből eredően annak eldöntése során, hogy a kirakodást követően kit terhel az átmeneti megőrzés alatti áru vámhatóság

kérésére történő bemutatásának kötelezettsége, az a döntő körülmény, hogy ki az áruk birtokosa. Ugyanis a birtokos az a személy, akinél az áruk találhatók, és ő van abban a helyzetben, hogy azokat kérésre bármikor bemutassa, mivel ezen időpontban a gyűjtő nyilatkozatot aláíró személy már nem gyakorol tényleges hatalmat felettük.

36 E kötelezettségnek a birtoklás tényéhez történő kapcsolása azt célozza, hogy a lehető legjobban biztosítható legyen a vámhatóságoknak a Vámkódex 37. cikkének (1) bekezdésében említett, az átmeneti megőrzés alatti áruk feletti ellenőrzése.

37 Ezen értelmezést megerősíti a Vámkódex 51. cikkének (2) bekezdése, amely szerint a vámhatóság előírhatja az árut „birtokló" személy részére, hogy nyújtson garanciát a 203. cikk értelmében esetleg felmerülő vámtartozás kifizetésének biztosítására.

38 Az átmeneti megőrzés alatt álló áruk vámjogi sorsának a Vámkódex 49. cikkében rögzített határidőn belüli meghatározására vonatkozó kötelezettség azonban, amely adott esetben a nyilatkozattevőt terheli, nem esik a Vámkódex 203. cikke (3) bekezdésének negyedik franciabekezdése alá, amely rendelkezés azon kötelezettségekre vonatkozik, amelyek az áruk átmeneti megőrzés alatti „tartásához" közvetlenül kapcsolódnak.

39 Ebből következően az a személy minősül a Vámkódex 203. cikke (3) bekezdésének negyedik franciabekezdése szerinti, az „áru átmeneti megőrzés alatti tartásából [...] származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy"-nek a szóban forgó áruk kirakodását követően, aki az árukat a birtokában tartja.

40 A Vámkódex 213. cikkének azon rendelkezése, miszerint ha több személy felel egy vámtartozás megfizetéséért, egyetemlegesen felelősek az ilyen tartozásért, nem kérdőjelezi meg a fenti értelmezést a tekintetben, hogy a gyűjtő árunyilatkozatot aláíró személy – ellentétben az áruk kirakodását követően azok birtokosával – az alapügyben felmerültekhez hasonló körülmények mellett már nem köteles az árukat a vámhatóságok kérésére bemutatni.

41 A fentiekre való tekintettel a Vámkódex 203. cikke (3) bekezdésének negyedik franciabekezdését akként kell értelmezni, hogy az „áru átmeneti megőrzés alatti tartásából [...] származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy" azt a személyt jelöli meg, aki az áruk kirakodását követően azokat birtokában tartja mozgatásuk, illetve raktározásuk biztosítása céljából.

## A költségekről

42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

**A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 203. cikke (3) bekezdésének negyedik franciabekezdését akként kell értelmezni, hogy az „áru átmeneti megőrzés alatti tartásából [...] származó kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy" azt a személyt jelöli meg, aki az áruk kirakodását követően azokat birtokában tartja mozgatásuk, illetve raktározásuk biztosítása céljából.**

Aláírások